

rigtige eller ej, vil afhænge af Ting, som ingen af os i dette Øjeblik kan sige. Det er ganske sikkert rigeligt, hvis Europa vil beholde den umaadelige Papirøkonomi, hvorpaa det nuværende Forretningsliv hviler. Hvis vi vedblivende overalt i Europa vil beholde den nuværende Seddelmængde, med andre Ord, hvis vi i Europa fastholder Papirmøntfoden, er 30 pCt. rigelig Dækning; men hvis Guld atter skulde komme til Hæder og Værdighed, hvad der ikke er utænkeligt, og det faktisk igen bliver internationalt Betalingsmiddel, vil 30 pCt. ikke være tilstrækkeligt. Alene af den Grund, men ogsaa af mange andre Grunde er jeg enig med det ærede Medlem fra Æbeltoft i, at man ikke kan forlænge den nuværende Oktrojs Regler til 1938, fordi man netop paa dette Punkt ikke kan overse, om det Tal, der er foreslaaet, er rigtigt eller galt.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning om et ganske andet Forhold, nemlig Strafrenten. Ifald der udstedes flere Sedler, end Guldforholdet berettiger Banken til, skal der betales en Strafrente, som ligger $1\frac{1}{3}$ pCt. under Nationalbankens Diskonto. Til Trods for, at Banken paastaar det modsatte, mener jeg, at dette i Virkeligheden er for lav en Strafrente. Strafrenten maa højst være 1 pCt. under Nationalbankens Diskonto, og jeg kan sige det saa meget mere, som det ikke er saa dyrt at forøge Seddelmængden. Naar jeg minder om, at endnu i 1917 androg Trykningsudgifterne ved Banksedlerne 7—800 000 Kr., vil De forstaa, at der, naar Strafrenten kun er $1\frac{1}{3}$ pCt. under Nationalbankens Diskonto, er en ret stor Fristelse for Banken til at overskride sin naturlige Seddelreserve; en anden Ting er, at den ikke har gjort det, men man ved aldrig, hvilke Direktører der er, eller hvilket Pres Banken kan komme under fra Finansministerens Side. Jeg vil minde om den norske Regel, som er den, at Strafrenten er noget lavere den første Maaned end den anden Maaned og noget lavere den anden Maaned end den tredje Maaned, fordi man indrømmer, at Overskridelse mange Gange vil være nødvendig, men man ønsker ikke at gøre den permanent, man vil lægge et Pres paa Banken til at inddrage Sedlerne, og det gør man ved at lade Strafrenten vokse fra Maaned til Maaned.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft nævner de norske Dækningsregler. Det er ganske naturligt, at Norge vil gaa til at gøre dem lettere, mere i Retning af de danske, thi de norske Dækningsregler er meget stramme; det er derfor, at Norge

i Modsætning til os har været tvunget til altid at bruge sin Seddelreserve og næsten altid gaar med en hel Række Sedler, som ikke er rigtigt dækkede, et enkelt Aar maatte den norske Bank betale Staten 1 Mill. Kr. i Strafrente. Der er dog et Spørgsmaal, som er af Betydning med Hensyn til vor Beslutning: Ingen ved, om ikke Forholdene kan komme til at ligge saaledes, at vi i Løbet af det næste Aar eller halvandet kom til at sende ca. 100 Millioner bort af de 200 Mill. Guld, vi har her i Landet. I saa Fald er det rimeligt, at vi ikke kan reducere Seddelmængden paa en Gang saa stærkt, som Dækningsreglerne forudsætter. Det er atter en af de Grunde, der gør, at jeg er enig med det ærede Medlem fra Æbeltoft i, at vi ikke for 20 Aar kan binde os til de ekstraordinære Dækningsregler.

Den nye Regel, som det ærede Medlem omtalte, om, at fremmede Tilgodehavender i Nationalbanken skal tages efter Valutakursen, er jeg meget tilfreds med. Men jeg kunde ønske, at det ikke blot gjaldt de Tilgodehavender, Banken har hos Norges Bank, Sveriges Rigsbank og den tyske Rigsbank, men overhovedet kom til at gælde de Tilgodehavender, der omtales i Litra d, altsaa ogsaa Tilgodehavender hos andre udenlandske Banker end de tre nævnte. Naar et Tilgodehavende hos den tyske Rigsbank skal optages efter Kurs, vil det være urimeligt, at et Tilgodehavende i Dresdner Bank ikke ogsaa bliver det.

Med Hensyn til det, at Tilgodehavender hos den tyske Rigsbank skal betragtes lige med Guld, maa jeg sige, at det var en naturlig og rigtig Regel før Krigen bl. a. under Hensyn til Filialen i Flensborg, men som Forholdene har udviklet sig, er Tilgodehavender i den tyske Rigsbank nu ikke sikre i den Forstand. Efter min Mening bestaar den tyske Rigsbanks Aktiver direkte eller indirekte i Krigslaan eller Fordringer paa Folk, hvis Formue bestaar i Krigslaan. Og angaaende dens Guldfond ved vi endnu ikke, hvorvidt den vil glide ud af Tyskland. Jeg vil derfor henstille, at vore Fordringer paa den tyske Rigsbank ikke bliver taget lig med Guld, men flyttes fra Litra c til d.

I øvrigt kunde der være Grund til, naar vi overhovedet vil tage de store Seddelbankers Fordringer med, ikke blot at tage de tyske, men ogsaa Bank of England og de amerikanske Reservebanker. Disse Banker er vel i Øjeblikket de sikreste i Verden.

Angaaende Fordringerne paa den